

Publicerad 2019-12-28 20:35 av Jack_iX
Varför får jag aldrig ... var ifred och finna frid

En bågare av knytnävar och slag

Instängd i ett hörn
Pressad av andras krav
En bågare som rinner över
Av knytnävar och slag

Ni får mig aldrig stå still
Jag går jag ger mig av
För bara en död själ
Följer strömmen utan egen insikt

Ni kan aldrig ta viljan ur mig
Jag skall springa uppför klippan i raseri
Kasta mig över stupet utan egen rädsla
För jag är starkare än den starkaste

Jag hittar alltid tillbaka hem
Oavsett var ni slänger av mig
Ifrån era höga hästar
Som ni rider i högmod och svek

Ni tror ni stjäla mina tårar
Men ni är enbart främlingar
Som dunkar era skallar i ett bord
Där jag en gång satt

Jag vet en ny dag skall vakna
Då finns jag där igen
Med en tom bågare
Att fylla med mitt egna liv

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jack_iX med Poeter.se id #6675 innehar upphovsrätten